

Sygn. akt I NSW 5827/20

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski (przewodniczący)

SSN Adam Redzik

SSN Maria Szczepaniec (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego B. G. i R. K.
przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej, Okręgowej Komisji
Wyborcza nr [...] w G. i Prokuratora Generalnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 31 lipca 2020 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Dnia 23 lipca 2020 r. do Sądu Najwyższego wpłynął protest wyborczy B. G. i R. K. (dalej: Wnoszący protest), odebrany do wysłania w Areszcie Śledczym w G. 15 lipca 2020 r., wysłany do Sądu Najwyższego pocztą 20 lipca 2020 r.

Wnoszący protest zarzucili m.in. „sfalszowanie” wyborów w Areszcie Śledczym w G. i nieudzielenie przez Przewodniczącego Obwodowej Komisji Wyborczej informacji o adresie Państwowej Komisji Wyborczej, a także wskazali na swoje niezadowolenie z warunków panujących w Areszcie Śledczym w G.

Prokurator Generalny w swoim stanowisku uznał, że wniesiony protest wyborczy należy pozostawić bez dalszego biegu.

Państwowa Komisja Wyborcza zajęła stanowisko, że protest wyborczy powinien pozostać bez dalszego biegu.

Zastępca Przewodniczącego Okręgowej Komisji Wyborczej w G. wniósł o uznanie protestu za bezzasadny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na mocy art. 129 Konstytucji RP prawo do zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP przysługuje wyborcy, jednakże na zasadach określonych w ustawie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że stosownie do art. 165 § 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 1460 ze zm.) w zw. z art. 323 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 684, dalej: k.wyb.), w zw. z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (Dz.U. z 2020 r., poz. 979), uznać należy, że złożenie protestu wyborczego przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu.

Materialnoprawne podstawy protestu wyborczego określone są w art. 82 § 1 pkt 1 i 2 k.wyb., w myśl którego przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W zakresie kwestii proceduralnych należy natomiast wskazać, iż według art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Zestawienie tego przepisu o charakterze procesowym, z materialnoprawnymi podstawami protestu wyborczego nie pozostawia wątpliwości, że w proteście wyborczym można podnieść tylko takie zarzuty, które przewiduje k.wyb.

Okoliczności opisane w proteście nie mogą być traktowane jako zarzut dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego (art. 82 § 1 pkt 1 k.wyb.).

Wnoszący protest formułując zarzut nie wskazali, w jaki sposób doszło do „sfalszowania” wyborów, a nadto takiej okoliczności nie uprawdopodobnili. Z tego względu ich zarzut nie spełnia warunków pozwalających na jego merytoryczne rozpatrzenie.

W związku z tym, że według art. 322 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 321 k.wyb., należało orzec jak w sentencji.